

включват в състава на стокооборота, тъй като в тези случаи не е била извършена продажба и не са задоволени никакви потребности. Не трябва да се отчитат като стокооборот и начетите на материално отговорните лица, които не извършват продажби, като магазинери на складове, експедитори и др., тъй като в тези случаи естеството на работата не допуска безусловно да се смята, че има реализация на стоки. Ако, обаче, се установи, че липсващите стоки са били продадени чрез съучастничеството на някои продавачи или по други начини и сумите, постъпили от продажбата са отклонени, то в тези случаи начетите трябва да се отчитат като стокооборот.

Въобще, подробностите по разпределянето на начетите по отношение на включването им или не в стокооборота, по отношение периода, в който трябва да се отчете стокооборотът-начет, по отношение на коригирането му при евентуални промени на размера на начета и пр., са въпроси, които счетоводната методология може да разработи сравнително лесно, стига по принцип да се разреши въпросът, че всички начети, зад които се крие продажбата на стоки, трябва да се включват в състава на стокооборота.

Друг въпрос, на който искаме да се спрем, е въпросът трябва ли възнаграждението на оркестрантите в заведенията за обществено хранене, което се плаща от консуматорите под формата на допълнителна надценка да се отчита като стокооборот. Съгласно инструкцията на ЦСУ тези суми не се намаляват от реализирания стокооборот, което становище ние смятаме за правилно. Не споделяме предложението на Т. Котопанов, възнаграждението на оркестрантите да се намалява от стокооборота по следните причини:

Анализирайки стокооборота в общественото хранене, ние установяваме, че за разлика от търговията на дребно, където еднаквите стоки се продават във всичките обекти на търговската мрежа по една и съща цена, в заведенията за обществено хранене това не е така. Тук съществува една особеност — категоризация на заведенията, поради което една и съща стока или кухненска продукция се продава по различни цени, съобразно категорията на заведението. Например ястието „мусака“, приготвено във всички категории заведения по един и същ начин, от еднакво количество продукти, получени по една и съща цена, се продава в екстра категория по 5.20 лв., в първа категория по 4.10 лв., във втора категория по 3.70 лв. и пр. С различна надценка за отделните категории заведения се продават и готовите стоки, като напитки и др. Основанието за продаването на една и съща стока по различни цени се обуславя от самите условия, които се изискват за различните категории заведения за обществено хранене. Колкото са по-големи удобствата, по-богата обстановката и дори луксът във връзка с обслужването на клиентите в дадено заведение, толкова то се категоризира в по-висока категория и продава стоките и кухненската продукция с по-висока надценка. Съгласно заповедта на Министерството на търговията за категоризиране на обектите, заведенията от екстра категория, ведно с другите изисквания, на които трябва да отговарят, са задължени да поддържат и оркестър, т. е. както трябва да сервират с по-скъпи съдове и прибори, ежедневно да сменят покривките на масите, да поддържат гардероб с гардеробниер и пр., така трябва да имат и оркестър. В тези заведения не се събира допълнителна надценка, тъй като те са задължени с определената им надценка да поддържат и оркестър. При това изляняване на